

[Undervisningsministeren]

Jeg er ganske enig med fru Marianne Bentsen-Pedersen i, at det er på tide, og jeg kan henvise fru Marianne Bentsen-Pedersen til at tale med sin gruppeformand, som i går deltog i drøftelser med regeringen præcis om det spørgsmål.

Steen Folke (VS):

Jeg vil gerne erkende over for ministeren, at det nok var for flot sagt, at hvis ikke der var adgangsbegrænsning, var problemet løst. Jeg kan godt se, at der kan være problemer endda. Men det er selvfølgelig ikke noget forsvar for at have ordninger af denne karakter. Jeg mener ikke, det kan være et argument for, at det så er rimeligt at opretholde denne ordning eller noget som helst i den retning. Jeg håber heller ikke, det var det, ministeren mente med synspunktet. Jeg mener, at ordninger af denne slags er uacceptable under alle omstændigheder.

Ministeren siger, at hun ikke har planer om at udbrede dem til andre områder. Det har jeg heller ikke haft ministeren mistænkt for. Problemet er, hvis andre nu har sådanne planer – og jeg kunne sagtens forestille mig, at der var nogle arbejdsgivere på nogle andre områder, der kunne have den slags planer – hvor meget skal vi så finde os i? Skal det have lov at brede sig på alle områder? Én ting er, hvilke planer ministeren måtte have, noget andet er, hvordan man vil stille sig over for eventuelle planer fra anden side. Der må være en vis anstændighed, en vis rimelighed i hele optagelsesproceduren, så det ikke kan ske, at nogle unge bliver ramt, fordi nogle andre får lov at springe forud for dem i køen, fuldstændig uden rimelig grund.

Til hr. Nymann vil jeg sige, at det fremgår af ministerens svar til mig – som er optrykt som bilag til forslaget, altså svaret på det spørgsmål, jeg stillede i december – at der har været en række tilfælde af denne art. Jeg kan ikke nævne personer, men det er vel heller ikke det afgørende. Vi kan få opklaret i udvalget, hvor mange der er blevet optaget, og få tallene for det. Det er ikke på noget tidspunkt benægtet, at det eksisterer; det er en realitet, så man behøver ikke at tale om det, som om det er noget hypotetisk. Det er en realitet, og i en række tilfælde er unge blevet optaget, alene fordi de er børn af arbejdsgivere inden for det pågældende områ-

de. Det kan dokumenteres, og i udvalget kan vi finde ud af, i hvor mange tilfælde det foreløbig er foregået. Jeg mener altså, at ét tilfælde ville være ét for meget. Det forstår jeg at hr. Nymann er enig i. Det vil altså vise sig, at det er sket i en række tilfælde. Det kan vi få afklaret i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ens vilkår for handelsskolelærere.

[Af Bertel Haarder (V) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 69. Fremsat 6/2 81).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om, som det hedder, ens vilkår for handelsskolelærere går ud på, at folketingsbetragtning skal opfordre finansministeren til senest med udløbet af indeværende overenskomstperiode at skabe ensartede løn- og arbejdsvilkår for lærere, der underviser henholdsvis lærlinge og EFG-elever, således at timetallet bliver det samme for de to lærergrupper mod nu 27 timer ved handelsmedhjælpereksamen og 24 timer ved EFG.

Jeg kan sige, at på samme måde som der er tjenestetidsordninger for lærere i folkeskolen, ved gymnasier og seminarier og tekniske skoler, er der for faste lærere ved handels-

[Finansministeren]

skolerne fastsat pligtige timetal. Således blev der pr. 1. august 1971 fastsat et pligtigt ugentligt timetal på 27 for lærere, der underviser ved handelsmedhjælpereksamen. For undervisning til handelseksamen fastsattes 24 timer, og for lærere ved kursus til højere handelseksamen blev det ugentlige timetal fastsat til 22.

Denne tjenestetidsaftale er et resultat af forhandlinger mellem undervisningsministeriet, finansministeriet og Handelsskolernes Lærerforening. Da EFG-uddannelsen kom til, blev der tilsvarende ført forhandlinger mellem undervisningsministeriet og Handelsskolernes Lærerforening, og det pligtige timetal blev fastsat til 24 timer, altså det samme som for lærere ved kursus til handelseksamen.

Ved disse timetalsfastsættelser indgår det, hvad der går med i forberedelsestid og andre opgaver, der knytter sig til undervisningen. Det er således ved timetalsfastsættelsen forudsat, at den samlede effektive arbejdstid bliver af samme omfang ved de forskellige kursusformer, således at den ugentlige arbejdstid kommer til at svare til arbejdstiden for øvrige ansatte i staten og på det private arbejdsmarked.

De forskellige timetal på handelsskoleområdet er således ikke ensbetydende med, at nogle lærere har mindre eller større samlet effektiv arbejdstid end andre, men er et udtryk for, at der medgår forskellig tid til forberedelse af undervisningen m.v.

På den baggrund kan jeg ikke være enig med forslagsstillerne i den påstand, der er fremført i bemærkningerne til beslutningsforslaget, og jeg kan således ikke være enig i, at der er tale om en lønforskel, hvis man måler det på den samlede arbejdsindsats, den pågældende yder i sit job.

Jeg skal kun til sidst udtrykke en stille undren over, at forslagsstillerne har ment, at det var nyttigt, at vi her i folketinget skulle behandle et forslag om dette spørgsmål. Jeg kan i øvrigt oplyse, at disse forhandlinger om timetallene ikke foregår i forbindelse med de egentlige lønaftalefornyelser; de foregår, som jeg refererede før, i en anden sammenhæng. Jeg kan også godt udtrykke en stille undren over, hvorfor det lige bestemt er disse to timetal, forslagsstillerne har valgt at pille ud. De kunne med lige så lidt ret have valgt så mange andre timerelationer og have stillet dem over for hinanden.

Jeg kan altså ikke give tilslutning til forslaget.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg gør opmærksom på, at forberedelsestiden er nøjagtig ens. Der er ingen forskel. Finansministeren må udtale sig imod bedre vidende. Der er tale om en lønforskel, som vækker almindelig forundring ude på handelsskolerne.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Finansministeren udtaler sig ikke mod bedre vidende.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Så meget des værre for finansministeren, der så må være vildledt af sin undervisningsminister.

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg kan sige – formentlig ikke til særlig stor undren for hr. Bertel Haarder – at vi i socialdemokratiets gruppe faktisk er enige i finansministerens betragtninger. Finansministeren stillede det spørgsmål, hvorfor netop disse to timetal var pillet ud. Man kunne sikkert finde en hel masse andre områder, hvor der også var forskellige timeopgørelser i forbindelse med tjenestetiden, men jeg tror faktisk, forklaringen ligger i, at hr. Bertel Haarder på mangfoldige måder søger at skabe det indtryk, at EFG-uddannelsen er utrolig favoriseret på alle leder og kanter i forhold til mesterlæreuddannelsen. Jeg tror, det er den egentlige intention med dette forslag.

Jeg vil gerne understrege, at der for os at se er tale om aftaleforhold. Efter et cirkulære af 1. december 1966 har Handelsskolernes Lærerforening ret til at forhandle, og i praksis sker der jo det, at der træffes aftale med Handelsskolernes Lærerforening. Tjenestetiden ved EFG på handelsskolerne er siden 1973 efter aftale med Handelsskolernes Lærerforening fastsat til 24 timer. Det er faktisk derfor et spørgsmål, om det er i overensstemmelse med tjenestemandsløven, hvis folketinget vedtager et forslag, der indicerer, at man griber ind i princippet om, at tjenestetidsforhold fastsættes ved aftale. Jeg skal ikke grave

[Nørgaard Sørensen]

dybere i dette. Jeg skal blot sige, at socialdemokratiet afviser forslaget.

Hr. Bertel Haarder sagde til sidst, at forholdet vakte almindelig forundring ude på handelsskolerne. Jeg vil spørge, om hr. Bertel Haarder har sikret sig opbakning fra Handelsskolernes Lærerforening i denne sag. Det tvivler jeg ærlig talt stærkt på.

Eva Møller (KF):

Det konservative folkeparti er positivt stemt over for det foreliggende forslag om ens vilkår for handelsskolelærere, således at de to lærergrupper, der underviser henholdsvis lærlinge og EFG-elever, får samme pligtige timetal. Det er for os positivt og væsentligt, at ordningen tænkes etableret i forbindelse med sædvanlige overenskomstforhandlinger – eller jeg skal måske nu sige tjenestetidsforhandlinger ifølge det, som finansministeren sagde i sit svar – således at forholdene både timetalsmæssigt og lønmæssigt ordnes i et samarbejde med de berørte lærere. For os at se vil man herved medvirke til en ligestilling mellem de lærere, der underviser på de to ligestillede uddannelser, nemlig mesterlæren og EFG-uddannelsen.

I disse sparetider har vi også hæftet os ved, at forslaget er økonomisk neutralt, idet man forestiller sig, at den ene gruppe lærere får en større lønstigning end den anden.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

For mig at se omhandler dette forslag overenskomstpørgsmål, og så vidt jeg ved, er det ikke folkettinget, der laver overenskomster. Derfor vil vi afvise det.

Ole Vig Jensen (RV):

Man får fornemmelsen af, at nogle må tale mod bedre vidende eller er blevet for dårligt rådgivet. Alene af den grund kunne det måske være rigtigt, at vi tog forslaget i udvalget og fik det belyst nærmere.

Jeg havde umiddelbart sympati for venstres forslag, hvis det beholdt sig sådan, at der er forskellige vilkår for de to lærergrupper, der her er tale om. Men sådan har jeg faktisk ikke forstået at det forholder sig. Der er end ikke tale om to lærergrupper, idet de lærere, der her er tale om, kan undervise begge steder – altså på de forskellige vilkår, der gælder.

Jeg har forstået, at forskellen med hensyn til antallet af pligtige undervisningstimer beror på, at der er differentierede undervisningsopgaver, som gør, at vilkårene altså med rimelig grund kan være forskellige. Men lad os tage det op i udvalget og få klaret det spørgsmål endeligt af.

Lawaetz (FP):

Jeg vil gerne – modsat finansministeren – takke hr. Bertel Haarder for, at han lukker øjnene op på mig. Jeg kunne ikke drømme om i min vildeste fantasi, at der skulle være en sådan forskel, for jeg kan ikke anerkende – ligegyldigt, hvor mange undervisningsministre og finansministre der siger det – at der skulle være spor forskel på det arbejde, som disse to kategorier af lærere udfører. Ydermere har de somme tider halvt almindelige lærlinge og halvt EFG-lærlinge. Jeg kan overhovedet ikke fatte den forskel.

Jeg vil godt sige, at det er egentlig urimeligt, at det overhovedet skal diskuteres i folkettinget. Man kunne have forlangt af vores finansminister, at han havde ordnet sådan noget for længe siden, så en sådan skævhed var rettet. For det er jo meget enkelt, når man ser på den fine tabel; de får lige meget i løn, men nogle skal arbejde 27 timer for at tjene den og andre kun 24 timer. Det er mig simpelt hen ufatteligt.

Jeg må beklage, at jeg ikke er enig med finansministeren eller hans bagland – det må være undervisningsministeren – der giver ham disse oplysninger om, at det ene skulle kræve 3 timers mere hjemmearbejde. Sådan kan vi også oversætte det. Det er ganske ufatteligt.

Hvis jeg var finansminister – det er jeg heldigvis ikke – ville jeg have sagt: det ordner vi med venstre hånd ved den næste overenskomstforhandling. Det ville være et mere forståeligt svar for ganske almindelige mennesker, der føler sig chokerede over, at en sådan uretfærdighed kan finde sted.

Mimi Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne har jo hverken lod eller del i beslutningsforslaget om ligeværdigheden i de 16–19-åriges uddannelse, og ud fra den betragtning kunne vi selvfølgelig bare overlade det til forligspartierne at få disse kartofler ryddet af vejen. Men jeg vil nu ger-

[Mimi Jakobsen]

ne sige, at vi selvfølgelig uanset det ser med megen opmærksomhed på, hver eneste gang man kan konstatere tendenser til en forvriddning mellem EFG og mesterlæren. Derfor vil vi gerne se på dette forslag i udvalget. Vi mener altså ikke, at man bare skal afvise det, sådan som socialdemokratiet har gjort det. Vi vil meget gerne se på, hvad der ligger i de 3 timers forskel på de to lærergruppers arbejdsvilkår. Det vil vi meget gerne have undersøgt i udvalget.

Steen Folke (VS):

VS mener ikke, at folketinget skal blande sig i overenskomsterne – og da slet ikke efter venstres model, hvor mulige forbedringer for en bestemt gruppe lønmodtagere skal ske på bekostning af andre grupper af lønmodtagere, sådan som det fremgår af bemærkningerne til forslaget – så vi vil gå imod dette forslag.

Vi vil sikkert være tilhængere af reduktioner i timetal for både den ene og den anden kategori, men det er jo en ganske anden sag.

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er principielt tilhænger af, at der skal være ensartede løn- og arbejdsvilkår for lærere, der underviser henholdsvis mesterlæreerelever og EFG-elever.

Der er jo noget, der kunne tyde på ved opsætningen af disse timetal, at man har prioriteret undervisningen for EFG-lærlingene højere i kvalitet end undervisningen for den anden gruppe, og derfor synes jeg nok, der er al god grund til at kigge nærmere på det forhold i udvalget.

Flygaard (DR):

Går man ud fra forslagens og bemærkningernes formulering og det anvendte bilag, går forslaget ud fra, at der egentlig aflønnes efter samme lønrammeforløb, nemlig svarende til lønramme 13/21/23. Holder man fast heri som udgangspunkt, er lønnen ens; det vil sige, der ydes samme løn for en 40 timers uge. Forskellen ligger i, hvorledes disse 40 timer anvendes. På handelsmedhjælpereksamen anvender man 13 timer til forberedelse og 27 timer til undervisning og rettetarbejde. På EFG er fordelingen 16 og 24. Der er i begge tilfælde således tale om 40 arbejdsmarkedstimer, for hvilke der udbetales den sam-

me løn uanset skoleafdeling. Forskellen i fordelingen mellem undervisning og forberedelse skyldes, at undervisningsniveauet gennemsnitligt ifølge læseplanerne er højere på EFG end på HMX, hvorfor der kræves mere tid til forberedelse til undervisning på EFG.

EFG afløser og er en klar forbedring af handelsskoleeksamen, hvor det pligtige timetal igennem mange år var 24. Også dengang var det pligtige timetal på HMX 27. Der er altså slet ikke noget nyt i den foreliggende problemstilling.

Ved beregningen af løn for en lærer aflønnet efter lønrammeforløbet 13/21/23 løses forskellen i fordelingen af arbejdstiden mellem undervisning og forberedelse rent lønberegningsteknisk ved, at man foretager en omregning af de på EFG læste timer med en brøk, der er 27/24, således at hver time læst på EFG indgår i løntimetallet med en vægt på 1,125 timer. De 0,125 er udtryk for den merforberedelse, der er til en EFG-time i forhold til en time til handelsmedhjælpereksamen.

De forskellige satser i det bilag, der er vedlagt forslaget, skyldes, at denne omregning for timelærere er foretaget i selve lønnen, altså med en kvotadel på 1/24 af ugelønnen ved undervisning på EFG og 1/27 for så vidt angår handelsmedhjælpereksamen.

Under henvisning til de således gjorte bemærkninger skal retsforbundet afvise det foreliggende forslag.

Bertel Haarder (V):

Undskyld, jeg faldt lidt hen under det sidste indlæg; det lød som en oplæsning af et departementalt ministersvar, men det var det vel også nærmest.

Jeg kan fortælle hr. Flygaard, at hvis han læser forslaget, vil han se, at det handler om timetallet, om timetallet skal være ens for de to grupper. Det handler ikke om lønnen, det handler om timetallet. Men til dokumentation for forskellene har jeg opregnet timelærernes løn, hvoraf man kan se en af de vanvittige virkninger, det får.

Hr. Flygaard siger, at niveauet »ifølge læseplanerne« er højere på EFG. Jeg takker for, at vi fik de ord med: »ifølge lærerplanerne«. Det er da muligt, at man har tænkt sig, dengang man lavede EFG-systemet, at

[Bertel Haarder]

nu klatrede man op på et højere teoretisk niveau. Bl. a. ved vi jo begge, at man har dette latterlige kursus i politologi på 360 timer for dem, der skal undervise i samfundsfag på EFG. Hr. Flygaards kolleger rundt omkring på handelsskolerne ler over det, slår sig på maven af grin over det teorikursus, men det er altså det, man skal igennem for at kunne få lov til at få et lavere timetal.

I øvrigt er der ingen forskel i niveauet. Hvis man skulle nævne forskelle i niveauet, så skulle de gå ud på, at der oftere er studenter på holdene, når det drejer sig om lærlinge, end når det drejer sig om EFG. Det er den forskel, man kan nævne.

Endvidere forlyder det rundt omkring fra, at niveauet i almindelighed nok er lidt højere på mesterlæren end på EFG.

At tale om – som den gamle hr. Mikkelsen gjorde, og som undervisningsministeren åbenbart er tvunget til at blive ved med at påstå – at niveauet er højere på EFG, og at det derfor minder mere om gymnasiet og skal have en højere aflønning, ja, det råber til himlen, hr. Flygaard. Undskyld, jeg siger det. Hr. Flygaard kan ikke få et eneste af sine tidligere medlemmer til at bekræfte det i enrum.

Når de sidder i flok, så kan han måske, for for Handelsskolernes Lærerforening er det afgørende at få alle løftet op på det høje niveau, og det kunne da være, at man i forbindelse med overenskomstforhandlingerne skulle lave en løsning, som tog noget her og gav noget dér, og hvis man i den forbindelse bragte alle op på det høje niveau, når det gælder undervisningsforpligtelsen, så ville jeg ikke blande mig i det, bare der bliver lige løn for lige arbejde. Det er der ikke i dag.

Ifølge SFs og VS' ordførere må vi altså heller ikke blande os i overenskomsterne, når det gælder offentligt ansattes overenskomster. Det er jo lidt svært efterhånden med de frie forhandlinger, når den ene part ikke må blande sig. Jeg ved ikke, hvad man kalder den slags; det er vist ikke engang frie forhandlinger.

Hr. Nørgaard Sørensen afviser forslaget med, at dette jo slet ikke er overenskomststof, men aftalestof, og derfor skal vi altså ikke snakke om det i en overenskomstforhandling. Jeg kan garantere hr. Nørgaard Sørensen for, at hvis jeg var kommet med forslaget på et hvilket som helst andet tids-

punkt, så havde jeg fået at vide, at det kan man sandelig ikke tale om i overenskomstperioden, for den slags skal man få ordnet samtidig med, at man taler om lønninger. Det er altså svært.

Jeg ser ikke, at der er blevet fremført et eneste fornuftssynspunkt i denne sag. Det er den tristeste debat, der har været i meget lang tid, hvor pølsesnakken breder sig, så man næsten ikke kan se frem for sig herinde.

Var det ikke en idé at se lidt klart gennem tågen og sige: her er noget, vi skal have rettet ved lejlighed. Mere var det ikke, jeg bad om. Men jeg kan forstå, at man foretrækker som kejseren at vandre videre uden noget på understellet.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg skal ikke fortænke hr. Bertel Haarder i, hvis han synes, mit indlæg havde en lidt anden karakter og en lidt anden form end den, hr. Bertel Haarder brugte. Men jeg har ikke konsulteret undervisningsministeriet, vil jeg tilføje – hvis der lå skyggen af en antydning i denne bemærkning.

Jeg vil sige til hr. Bertel Haarder: hvad folk siger i enrum, synes jeg de skal have lov til at have for sig selv. Men jeg vil egentlig meget gerne, når hr. Bertel Haarder selv drager spørgsmålet frem, opfordre hr. Bertel Haarder til at rette en forespørgsel til de faglige organisationer og se, hvad de vil svare, for den beskrivelse, som hr. Bertel Haarder gav af de faktiske forhold ude på handelsskolerne, er helt i modstrid med den opfattelse, jeg igennem mange års virke på danske handelsskoler har fået.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Vil hr. Flygaard benægte, at Handelsskolernes Lærerforening hellere end gerne f. eks. ville have ensartede vilkår på det høje niveau? Vil hr. Flygaard benægte det?

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Nu skal jeg jo ikke her svare på vegne af Handelsskolernes Lærerforening, men svare for mit parti. Jeg vil imidlertid gerne sige, at det er min opfattelse, at Handelsskolernes

[Flygaard]

Lærerforening til enhver tid synes, at aflønningerne skal være udformet på en sådan måde, at de indbyrdes står i et rimeligt forhold, og at man formentlig vil betragte det foreliggende forslag som et forslag om en nedsættelse af den ugentlige arbejdstid til 36 timer – med de konsekvenser, det kan have på andre områder. Det er nok et spørgsmål, om det er rimeligt i den foreliggende situation. Men det er faktisk den reelle konsekvens, hvis hr. Bertel Haarders forslag gennemføres.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg glæder mig over, at jeg ikke fik noget svar, for det er jo også et svar.

Jeg vil spørge undervisningsministeren, om det ikke er rigtigt, at når undervisningsministeren absolut ikke vil have samlæsning mellem elever under EFG og elever under lærlingeordningen inden for bankfaget, skyldes det bl. a., at man har disse forskellige løn- og arbejdsvilkår for lærerne. Jeg vil bede ministeren bekræfte, at det fører til, at den pågældende uddannelse kun kan tilbydes på halvdelen af de institutioner, hvor den ellers kunne tilbydes, samt at man må tilbyde den på hold, som er meget små, hvorved man spiller ressourcer, som kunne være brugt til at udvide kapaciteten på erhvervsuddannelserne.

Jeg vil gerne have ministeren herop og bekræfte denne fremstilling.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg går ud fra, at hr. Bertel Haarder er klar over, at uden for København er antallet af elever til handelsmedhjælpereksamen uhyre beskedent. Jeg kan som et eksempel nævne, at i Nordjyllands amt er der ifølge de oplysninger, jeg har indhentet, ca. 3.000 elever på EFG, og der er ca. 100 elever på kursus til handelsmedhjælpereksamen. Der, hvor problemet eksisterer, altså hvor der er begge former i større omfang, er inden for hovedstadsområdet, hvor vel en fjerdedel af eleverne læser til handelsmedhjælpereksamen.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

For at undgå, at hr. Bertel Haarder skal drage forkerte konklusioner af, at jeg ikke

går på talerstolen, vil jeg blot gå op og sige: nej, jeg kan ikke bekræfte den fremstilling, hr. Bertel Haarder her giver, med de intentioner, der også lå skjult i fremstillingen. Hr. Bertel Haarder ved udmærket, at han en af de sidste dage i finansudvalget har modtaget svar fra mig på spørgsmålet om bankuddannelserne. Det drejer sig på den ene side om bankernes private undervisning, der udføres som rekvireret undervisning på vore skoler, og på den anden side om den offentlige EFG-bankuddannelse. Hvad det giver af problemer at skulle samordne dem, har hr. Bertel Haarder fået udmærket beskrevet i et svar til finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Ja, jeg har fået beskrevet både af bankforeningen og af ministeren, at der er ingen problemer. Der er kun ét problem, og det er, at ministeren henholder sig til, at hun vil rette sig efter erhvervsuddannelsesrådet. Men det behøver ministeren jo ikke. Derfor er det alene ministerens ansvar, at hun ikke sikrer, at vi får den samlæsning og dermed den decentralisering af det pågældende uddannelsesstilbud, som man kunne få, og samtidig den ressourcebesparelse, man kunne få.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af tilsynet med undervisningsudsendelser.
[Af Bertel Haarder (V), Halvgaard (FP) og Mimi Jakobsen (CD)].